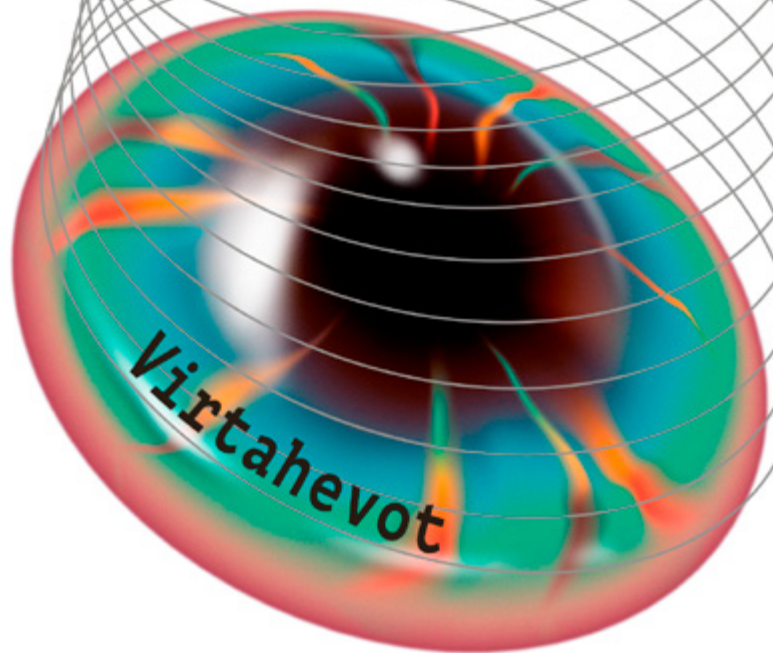
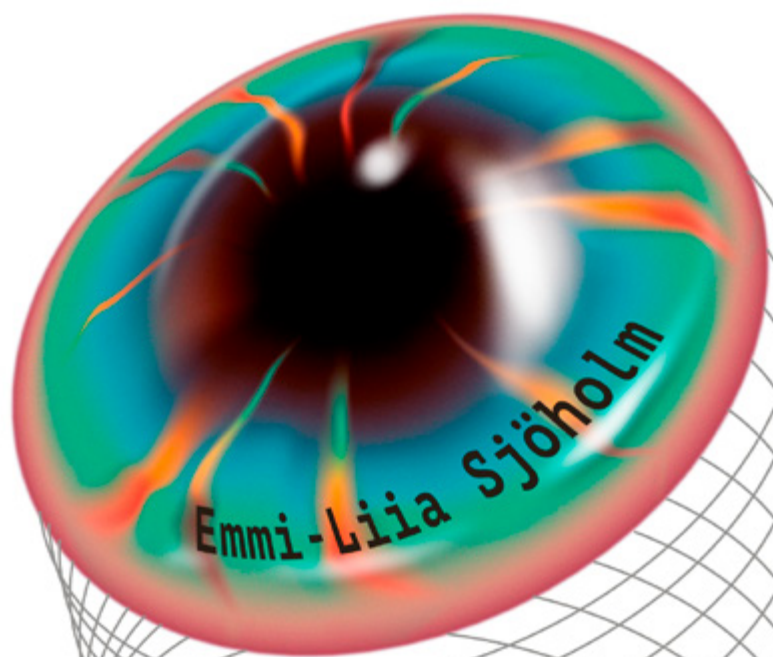

Emmi-Liia Sjöholm

*kosmos

Taiteen edistämiskeskus ja WSOY:n kirjallisuussäätiö
ovat tukeneet tämän teoksen kirjoittamista.

Lopun kappaleen lyriikat © Aaro Airola
Johanna Kustannus

© Emmi-Liia Sjöholm ja Kosmos 2022

ISBN 978-952-352-125-4

***KOSMOS**

Painettu EU:ssa.

TOUKO

Pelkäätsä et mä varastan sen?

EEVIS

Ehkä.

Touko naurahtaa.

EEVIS

Etsä muka ikinä lukitse sun pyörää?

TOUKO

En mä itse asiassa. Aakkosia?

EEVIS

Joo, kiitti.

(Tauko.)

Tääl on vaan vihreitä.

TOUKO

Niin mä en tykkää niistä.

EEVIS

Näähän on parhaita.

TOUKO

Hyvä. Saat loput.

(Tauko.)

Syötsä muuten yleensä annoksesta ekana
sen mistä sä pidät vähiten vai sen mikä
maistuu susta parhaalta?

EEVIS

Mä syön pahat eka pois alta.

TOUKO

Mä taas just jätän viimeseks ne inhokit.
Jättäny ihan lapsesta saakka. Mut siis. Mä
oon ihan nyt hiljattain tajunnu ettei mun
tarvii kärvistellä niitä. Et ne voi vaan jättää
syömättä.

EEVIS

Tai tarjota pahaa-aavistamattomalle.

TOUKO

Niin.

(Maireasti hieman liioitellen.)

Mut siis mehän ollaan täydellinen
karkkikaksikko. Kummallekin pelkkää
nautintoo.

EEVIS

Saas nähdä.

(Tauko.)

No varastetaaks sulta usein pyöriä?

TOUKO

Vähemmän ku ennen.

EEVIS

Ai?

TOUKO

Multa on viety joku kuus pyörää. Kaikki lukittuja. Nii en mä sit enää jaksanu.

EEVIS

Toi on vähän niinku Pianisti-leffassa. Ootsä nähny sitä?

TOUKO

Oon.

EEVIS

Kun se veli ehdottaa, et ne jättää rahansa pöydälle eikä piilota niitä.

TOUKO

Niin eiks se usko et sitten natsit ei vaan huomaa niitä?

EEVIS

Joo.

TOUKO

No just toi. Ei kukaan edes tajua, ettei tätä oo lukittu.

EEVIS

Otatsä?

TOUKO

Ei kiitos. Mä en oo koskaan ees kokeillu.

EEVIS

Mä alotin pari vuotta sitten.

TOUKO

(Huvittuneena.)

Miks ihmeessä?

EEVIS

En mä tiiä. Mä olin koko ajan jotenkin tosi levoton. Tää rauhoittaa mua.

TOUKO

Eiks tosta tuu huono olo?

EEVIS

Kai se on tottumiskysymys.

Hiljaisuus.

TOUKO

Lähe mun kaa yksille jatkoille.

EEVIS

(Nauraa.)

Ei kiitos.

TOUKO

(Naurahtaa.)

Okei.

(Tauko.)

No mut oikeestaan onki kivempi olla kaksin.

(Hiljaisuus.)

Tää on ihan mun lempipaikkoja.

EEVIS

Mä en oo itse asiassa ikinä käyny täällä.

TOUKO

Etkö?

EEVIS

Tai oon mä mennyt tietty ohi mut... Täältä on yllättävän hyvät näkymät.

Hiljaisuus.

TOUKO

(Hyväntuulisesti.)

No, haluaisitsä pussailla?

EEVIS

(Yhtä hyväntuulisesti.)

En.

TOUKO

Sit me ei pussailla.

(Pidempi hiljaisuus.)

Haluutsä muuten mun pitkähihasen?

EEVIS

Miks?

TOUKO

Ettei oo kylmä.

EEVIS

Ei mulla oo kylmä.

TOUKO

Niin mä aattelin vaan et. Okei.

(Pidempi hiljaisuus.)

No tiedätsä mitään vitsejä?

EEVIS

(Naurahtaa.)

Vitsejä?

TOUKO

Niin.

EEVIS

Ootsä tosissas?

TOUKO

No jotain mikä keventäis vähän tunnelmaa.

Eevis naurahtaa.

TOUKO

Kai sä jonku tiedät.

EEVIS

Itse asiassa mä tiedän vaan yhden ja se on ihan hirvee.

TOUKO

Anna tulla.

EEVIS

En mä oikeesti halua.

TOUKO

No ei se nyt niin hirvee voi olla.

EEVIS

Kyl voi.

TOUKO

No nyt alko varsinki kiinnostaa.

EEVIS

Okei... Miks vauva laitetaan blenderiin jalat edellä?

TOUKO

No?

EEVIS

Et näkee ilmeet.

TOUKO

Okei on toi kyl vähän... hyi.

EEVIS

No... mä taidan tästä vaan... Heippa!

TOUKO

(Nauraa.)

Eiku et todellakaa.

EEVIS

No kerro ite joku parempi.

TOUKO

Mun vitsit on sit tälläsii kevätporriäistasosii.

EEVIS

Anna mennä.

TOUKO

Mitä nolla sano kasille?

(Tauko.)

Kiva vyö.

EEVIS

Mä en tajuu.

TOUKO

No minkä muutosia ne on?

EEVIS

(Hetken pohdittuaan.)

Ah jooo.... No aika paska.

TOUKO

En mä luvannu et ne ois hyvii.

EEVIS

No. Ilmeisesti sä osaat muitakin?

TOUKO

Kerroshampurilainen.

(Tauko.)

Enpäs kerro.

EEVIS

No toi oli vähän parempi!

TOUKO

Miksi poliiseilla ei oo vessaa?

(Tauko.)

Ne osaa pidättää.

EEVIS

Ihan ok.

TOUKO

Mitä espanjalainen sanoi nähtyään

Powerpoint-esityksen?

(Tauko.)

Buenos dias.

EEVIS

(Naurahtaa.)

Okei viel yks!

TOUKO

No tää on mun bravuuri.

EEVIS

(Liioitellen.)

Uuuuh.

TOUKO

Mikä on oranssi, sillä on valkonen
hännänpää ja se asuu metsässä mut ei oo
kettu.

EEVIS

No?

TOUKO

(Härnäten.)

No on se kettu!

Eevis nauraa aidosti.

TOUKO

Huh.

Hiljaisuus.

EEVIS

Haluutsä hei karjalanpiirakan.

TOUKO

Joo. Tai hei, onks ne vegaanisia?

EEVIS

Öö ei nää kyl taida olla.

TOUKO

Ah no en mä sit.

EEVIS

Okei.

Hiljaisuus.

TOUKO

Ai sullakin on diabetes?

EEVIS

Joo.

TOUKO

Sä et hei muistanu laittaa inskaa niistä karkeista. Vai lasketsä ne nyt tohon?

EEVIS

(Naurahtaa.)

No ootpas sä tarkkaavainen. Onks sullaki vai?

TOUKO

Eiku... yhen kaverin lapsella. Mistä toi on muuten tullu?

EEVIS

Mä kaaduinkin joitain vuosii sit pyörällä.

TOUKO

Mulla on ihan samanlainen. Mut vasemmassa.

EEVIS

Mitäs sille kävi?

TOUKO

Teininä yks mun ihastus pyys mua
reiveihin. Ja siis mua ei todellakaan
kiinnostanu mitkää reivit, mä kuuntelin ite
jotain Eminemii.

EEVIS

Eminemii?

TOUKO

(Naurahtaa.)

Älä nyt takerru siihen.

EEVIS

(Naurahtaa.)

No en.

TOUKO

Mut niin se tyttö oli niin ihana et mä pyysin
mun siskoo auttaa ompelee mulle sellasen
ihan älyttömän asun, siis apua hävettää, se
oli ihan hirvee.

(Naurahtaa.)

Sellanen ihme sukelluspukukankaasta tehty
huppariliivi ja sit sellaset sähkönsiniset
remelihousut.

EEVIS

Wau.

TOUKO

Ja sit mä kaaduin kännissä ja ne housut
jotenki aiheutti sellasen tavallaan niinku
palovamman, siis kun ne oli sellasta ihme
muovia tai lateksia vai mitä ikinä.

EEVIS

Oliks ees hyvät treffit?

TOUKO

No oli onneks. Pussailtiin. Mut siis enhän
mä olis saanu olla siellä. Tuli hirvee riita
faijan kaa ku mä tulin niin myöhään
himaan.

(Tauko.)

Sul on kauniit polvet.

EEVIS

Mä en oo koskaan käyny reiveissä.

TOUKO

No et sä musta kauheesti jääny mistään
paitsi.

EEVIS

Salee jäin. Remelihousut kuulostaa upeelta.

TOUKO

Siis mä itse asiassa just löysin valokuvan
niistä. Mä otin silloin tosi paljon kuvii
kertiksillä ja skannasin ne just joskus tossa
keväällä. Ootas mä kaivan.

EEVIS

Mä rakastan kertiksiä. Ihan parhaita ne sellaset vanhat lomakuvat joissa rajausta ja tarkennus on jotenkin ihan pielessä. Mun vanhemmat on vielä ihan ekstrapaskoi ottaa kuvii. Musta tuntuu et mun lapsuusmuistoista ois jotenkin rajautunu aina jotain tosi oleellista pois. Et kuvat ei oo ihan sitä mitä ne väittää.

TOUKO

Äh en mä nyt löydä sitä. Mul on joku tuhat screenshottii taas täällä.

EEVIS

Ei se mitään.

TOUKO

Kato tääki.

(Tauko.)

Mä aloin joskus ottaa screenshotin kaikista parhaista meemeistä enkä mä osaa enää lopettaa.

EEVIS

Mä oon aina ollu tosi huono tulkitsee meemejä.

TOUKO

No ne joko on hauskoja tai ei.

EEVIS

Niin sen mäki tajuun. Mut et jos joku lähettää mulle jonkun meemin niin mun aivot alkaa vaan pyörittään et mitähän se tarkotti sillä.

TOUKO

(Naurahtaa.)

Aaaivan.

EEVIS

Jotenki toivois vaan että ihmiset puhuis suoraan mitä ne tarkoittaa.

TOUKO

Ei kaikki osaa.

EEVIS

Yrittäis ees.

Hiljaisuus.

TOUKO

Mä voisin hei sittenkin ottaa sellasen karjalanpiirakan. Mut lupaat ettet kerro tätä kellekään.

EEVIS

Ai et sä sorruit?

TOUKO

Eiku et mä en oo oikeesti vegaani.

EEVIS

Okei.

TOUKO

Mä oon siis sanonu kaikille et mä aloin vegaaniks tammikuussa mut en mä jaksanu ku pari kuukautta. Mut jotenkin ei pysty enää sanoo kellekään et syö lihaa.

EEVIS

Siis sä valehtelet olevas vegaani?

TOUKO

Joo.

EEVIS

Kelle kaikille?

TOUKO

No ihan kaikille. Sä oot eka jolle mä puhun tästä.

EEVIS

(Nauraa.)

Toi on tyhmintä mitä mä oon kuullu. Mut siis itse asiassa katotaas...

(Mutisee.)

Glukoosisiirappia, sokeria, muunnettua tärkkelystä... liivatetta!

KOSON*

KL 84.2

ISBN 978-952-352-125-4

*Haluaisitsä muuten
mieluummin elää
ihmisiks vai eläimiks?*

Touko ja Eevis istuvat
kesäyössä kalliolle
juttelemaan. Loppu
on mandariineja,
virtahepoja, nähdyksi
tulemisen kaipuuta ja
sen pelkoa.

Virtahevot kuvaa
herkkyydellä ja
huumorilla kahden
ihmisen välistä hetkeä,
joka ei merkitse mitään
mutta jossa kuitenkin
on kokonainen maailma.